

חודש אייר השפעה רחוצה

למה מתאים
להשתמש דווקא
בחצוצרות
כדי לעורר יהודים?

א. בענין "הקהל" שבפרשתנו, אי' בתוספתא²: "אותו היום כהנים עומ' דים בגדרים ופרצות וחצוצרות של זהב בידיהם, תוקעין ומריעין ותוקעין [להקהיל את העם אל ביהמ"ק]. כל כהן שאין בידו חצוצרות אומרין דומה זה שאין כהן הוא".

וצריך להבין:

עיקר ענין הכהנים הרי הוא לעמוד לשרת בביהמ"ק, וכמבואר ברמב"ם³:

ח. ע"פ כהנ"ל (שבפסוק "שימו קטורה באפיך וכליל על מזבחיך" מרומז תוכן כללות ענין הכהונה — לפעול בעולם התחתון וכו'"), ובב' אופני העבודה דקטורת: להעביר ה' זוהמא ולפעול מציאות חדשה בעולם), יש לבאר פ' התוספתא, שעבודת ה' כהנים היא להקהיל את העם להש' תתף במצות הקהל:

מכיון שעיקר ענין הכהנים הוא לפעול⁴ עליות ענינים התחתונים, ועד לעילוי הכי נעלה⁵, לכן כשבא זמן "הקהל", שכל ישראל (גם הנשים והטף) — שאינם מחוייבים לעלות לרגל⁶) נקהלים ובאים לביהמ"ק לשמוע תורה מפי המלך [שזו כשמיצה מפי הגבורה⁷], וזאת "למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה'", היינו לפעול בכאור"א מישראל גם מי שהוא בדרגה נמוכה, שיתעלה בעבודתו וקי' רובו לה' — הנה עבודת הכהנים או היא לעורר ולסייעם בזה, בהתאם ל-

ש"הכהנים הובדלו כו' לעבודת הקר' בנות", וא"כ מהי שייכותם המיוחדת של הכהנים למצות הקהל [ובפרט לתקיעת חצוצרות בחוצות ירושלים שהיתה רק הכשר למצות הקהל] לת' קוע בחצוצרות להקהיל העם; ועד כדי כך, שזו היתה הוכחה על עצם הכהונה, עד ש"כל כהן שאין בידו חצוצרות אומרין דומה זה שאין כהן הוא"?

כללות עבודתם שהיא לפעול בירור ועלי' בהענינים התחתונים.

וזהו גם הטעם שיצאו לגדרים ופרצות⁸, כי עבודת הכהנים היא לפעול גם על חוצות ירושלים — חוץ מביהמ"ק — לתקוע שם בחצוצרות ולהשפיע גם על העם הנמצאים שם עד שגם הם יקהלו לביהמ"ק, "למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו גו'".

ולכן זוהי ה"בחינה" אם הוא כהן כדבעי: אם הוא מרגיש אשר זהו ענינו, והוא יוצא להקהיל את העם, ה"ו מוכיח למפרע שעבודתו במשך כל ז' השנים היתה כדבעי; ובא"ל — "דומה זה שאין כהן הוא".

וע"פ כהנ"ל יש לבאר גם הדיוק שהתקיעות היו דוקא בחצוצרות: ידוע מאמר הה"מ ע"ה פ"י "ועשית שתי חצוצרות וגו'" שפירושו שתי חצאי צורות, שקאי על ישראל וקוב"ה — שישראל הם חצי צורה, וקוב"ה כבי' חצי צורה, ושניהם ביחד נעשים צורה

שלימה. וע"ד דרשת חז"ל⁹ על הפסוק "תמתי (ל' תמים) תאור מתי".

ומובן שע"י יחוד זה נעשית מצי' אות חדשה. כי הרי בלא"ה אין האדם מציאות שלימה¹⁰ — והרי נת"ל ש' עבודת הכהנים היא לפעול מציאות חדשה, לכן צריך הכהן לצאת מביהמ"ק ולתקוע בחצוצרות, דבר המורה על עבודתו לחבר ב' חצאי הצורות — ישראל וקוב"ה — ולאחדם שיהיו צורה שלימה כביכול.

ט. ההוראה מכל הנ"ל:

ידוע¹¹ שגם המצות אשר קיומן תלוי בזמן ומקום — קיימות הן בענינן הרוחני בכ"מ ולעולם¹², והו' ראתן בעבודת האדם היא גם בזמן שא"א לקיימן בפועל¹³.

מזה מובן בנדו"ד, שמצות "הקהל" (אף שבפועל נוהגת רק בזמן שישראל על אדמתם¹⁴) — בתוכנה הרוחני¹⁵, שייכת גם עכשיו¹⁶:

כאור"א מישראל נקרא בשם כהן, כמ"ש¹⁷ "ואתם תהיו לי ממלכת כה' נים וגוי קדוש". הנה צריך כאור"א להתנהג בכו"כ מהנהגות הכהנים¹⁸:

על כאור"א (ובפרט על אלו שמכהנים בתור רב וכו' ולהם השפעה קסבית בתם¹⁹) מוטל החוב לעמוד בחוצות בגדרים ופרצות ולתקוע בחצוצרות להקהיל את הקהל, אנשים נשים וטף²⁰, ללמוד ולשמוע תורה, ולקרבן אל מאור שבתורה²¹ היא²² פנימיות ה' תורה²³, עד שיפעול בהם ש"ישמעו

גו' ילמדו גו' ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת" — קיום התורה ומצותי ביראת שמים.

וע"י קיום מצות הקהל בזמנה²⁴ בענינה הרוחני, נזכה לקיים מצות הקהל כפשוטה בביהמ"ק השלישי, ע"י שהשי"ת יקהיל את כל ישראל, "בם עיור ופסח" הרה ויולדת יחדיו (באופן של) קהל גדול ישובו הנה²⁵, "ובאו גו' והשתחוו לה' בהר הקודש בירושלים"²⁶, בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

(משיחת יום שמחת תשכ"ז)